

[Nedergaard.]

Kirkens Mænd! Hvordan kunde den daværende Kirkeminister saa i Fjor erklære, at han betragtede i hvert Tilfælde Regering og Rigsdag som Godsejeren og Stiftsøvrighederne som Godsforvaltere? Hvorfor har Kirkeministeren ikke sørget for i hvert Tilfælde at faa Kirketiendemidlerne ud, saaledes som Loven anviser det, til Administration af Menighederne?

Der næst kommer vi til det, der maaske er Hovedsagen. Vi fik jo en Forklaring om det nedsatte Udvalg. Men naar der bestaar et kirkeligt Udvalg, mon det saa egentlig ikke var det bedste at have Arbejdet saa nogenlunde samlet paa eet Sted og saaledes, at Kirkeministeren var behjælpelig med at faa Arbejdet til at glide i det kirkelige Udvalg? Man har somme Tider haft en Følelse af, at den forrige Kirkeminister i Stedet for har prøvet paa at bremse Arbejdet.

Det ærede Medlem (Dahl) blev Idealist, idet han gik over til den Tanke, at Pengene skal tages paa Kirkeligningen. Men det første, man skulde gøre, var dog at skaffe en Lov, hvorefter man kunde tage dem paa Kirkeligningen. Jeg talte for et halvt Aars Tid siden med en Mand, som sagde: Jeg var Redaktør, og naar jeg skulde gøre noget galt, blev jeg altid Idealist, og jo stærkere Idealist jeg var, des kraftigere Artikler kunde jeg skrive. Det ser ud, som om den højtærede tidligere Kirkeminister har mødt en Magt, der var stærk og ubønhørlig som Shylock. Han kunde ikke skaffe Midlerne, og saa begyndte han at lede efter, hvor han kunde tage de Midler, som han erkendte, at det var i allerhøjeste Grad nødvendigt at skaffe, fordi han dér mødte Livets Krav. Der er — det er der ikke Tvivl om — gennem mange Aars Bevillinger paa Finansloven af Regering og Rigsdag skabt en Praksis for, hvordan Grundlovens § 3 skal forstaas. Er det derfor egentlig ikke lidt stærkt, at en Minister saa kommer og siger: Jeg kan klare det hele, jeg kan indføre en ganske anden Praksis!

Jeg tror, at den forrige Kirkeminister, som det nu for lidt siden blev udtalt, havde Kærlighed til vor Folkekirke. Jeg synes, jeg kunde se det af den Maade, hvorpaa han besatte en Del af vor Kirkes øverste Embeder, og her er der noget, som jeg vil sige Tak for. Naar han var Ordfører ude i Menighederne, var vi ogsaa ofte glade for ham. Men vi kan ikke se andet, end at han har bragt Kirkens Økonomi i en vanskelig Stilling, som hans Eftermand faar uhyre vanskeligt ved at klare, fordi han har solgt Bjørnens Skind, inden Bjørnen var skudt.

Hauch: Til den højtærede forrige Kirkeminister (Dahl) har jeg ingen Bemærkninger at gøre, fordi det ærede Medlem jo i Virkeligheden ikke imødegik noget i min Fremstilling, hvad jeg i og for sig heller ikke havde ventet, og hvad jeg er meget taknemmelig for.

I øvrigt forekommer det mig, at der her er en hel Række Spørgsmaal — og det blev jo navnlig kraftigt underbygget af det ærede Medlem (Dahl), som talte paa Socialdemokratiets Vegne, idet det ærede Medlem henviste til, at han havde foranlediget nedsat et Udvalg —, som det maa være naturligt og rimeligt for Lovgivningsmagten at faa klaret. Jeg mener ogsaa under Hensyn til den Forhandling, der har været ført her i Dag, at det rette Forum til Behandling af Sagen maa være det kirkelige Udvalg. Dette Udvalg maa have alle de Oplysninger, der kan fremskaffes herom, og Udvalget maa paa Baggrund heraf søge at udrede Forholdet og at finde Udveje for ad lovmæssig Vej at faa klaret disse Problemer paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Under Hensyn hertil tillader jeg mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Landstinget tager den førte Forhandling til Efterretning, anmoder Tinget Kirkeministeren om at oversende Sagen til det kirkelige Udvalg

og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Landstinget tager den førte Forhandling til Efterretning, anmoder Tinget Kirkeministeren om at oversende Sagen til det kirkelige Udvalg

og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen gaar nu ind i Forhandlingerne.

Kirkeministeren (Johs. Hansen): Der kunde i og for sig være adskilligt at svare paa af det, der er kommet frem under Forhandlingen. Men efter at denne Dagsorden er blevet stillet, ønsker jeg at give Afkald paa at forlænge Debatten, paa at svare baade paa det ene og det andet, som ellers kunde være interessant nok at komme ind paa, idet Dagsordenen er af den Art, at jeg godt ser mig i Stand til at modtage den. Der sidder for Øjeblikket et Udvalg,